

ратору Сергію Михальчуку (режисер – Кадім Тарасов). Після 24 лютого Михальчук приєднався до Збройних сил України, але не розлучається з камерою, паралельно документуючи нашу боротьбу, бо, як він каже, «крім автомата, у нас є ще камера. І ми можемо зробити так, що цю історію, цю війну запам'ятають». До його доробку входить близько 40 кінокартин, він – володар «Срібного ведмедя» Берлінського кінофестивалю. Сергій Михальчук працював над такими картинами, як «Мамай», «Ілюзія страху», «Параджанов», «Поводир», «Дике поле», «Екс», «Довбуш». Його фото евакуації з Ірпеня, знищеного найбільшого на планеті літака «Мрія», зруйнованих ракетами будинків, вбитих цивільних людей облетіли світ, як свідчення про звірячу жорстокість країни-агресорки та її армії.

Після 20 років перерви

Держпідприємство України студія телевізійних фільмів знімає документальну стрічку про становлення українського прозаїка Григора Тютюнника через вплив його старшого брата Григорія. Це стало першим виробництвом компанії після майже 20 років перерви. Автор сценарію і режисер – Наталя Даниленко.

Фільм «Батько» в прокаті

Популярний актор серіалів Олександр Кобзар, який працює в Національному театрі ім. Лесі Українки, поставив кримінальну драму «Батько», яка вийшла в прокат у липні. Це його режисерський і продюсерський дебют. Фільм створено без державного фінансування. Олександр Кобзар зіграв у фільмі головну роль.

Лауреати конкурсу імені Івана Франка

XVIII Всеукраїнський конкурс молодих акторів ім. Івана Франка, який через повномасштабну війну знову відбувся онлайн, оголосив переможців. Темою конкурсу була любовна лірика. У категорії «Юніори» і премію отримала Наталя Телли (Київський університет культури), II премію – Валерія Миргородська (КНУТК ім. І. Карпенка-Карого). У категорії «Професіонали» і премію здобула Марія Стопник (акторка Івано-Франківського драматичного театру), II премію – Мак-

сим Самчик (актор Київського театру на лівому березі Дніпра). Спеціальною премією від члена журі Віталія Ажнова «за неординарність» відзначений Ярослав Семьонов (студент Харківського університету мистецтв ім. І. П. Котляревського). А переможницею глядацького голосування стала студентка Київського університету культури Тетяна Ворошиловська.

«Подільська лялька-2023»

На Вінниччині 25 по 31 травня проходив XIII Міжнародний фестиваль театрів ляльок «Подільська лялька-2023». Головним меседжем фестивалю було гасло «Через серця дітей до сердець народів – заради миру в Україні». Участь у ньому брало 15 театральних колективів з Грузії, Ізраїлю, Литви, Туреччини та України, які представили конкурсні вистави в онлайн-форматі. Гран-прі здобула вистава «Вечори на хуторі, або Билиці про вічне...» Закарпатського театру ляльок «Бавка». Ця ж вистава отримала нагороду в номінаціях «Найкраща режисура» (Наталія Орешнікова) та «Найкраща сценографія» (Інесса Кульчицька). Перше місце посіла вистава «Дванадцять братів, що летять чорними воронами» Паневежиського лялькового театру (Литва).

Підрозділ аеророзвідки Ярослава Пілунського

Ярослав Пілунський – відомий український кінооператор, нині – командир підрозділу аеророзвідки з позивним «Піл». З першими променями сонця дрони ЗСУ злітають над позиціями та летять на розвідку, вишукуючи слабкі місця ворога. «Я навчався на оператора повнометражного кіно, великої документалістики, розкриття образів, слідування за героєм», – розповідає Пілунський. На війні кадри здобуваються важкою працею та кров'ю – бліндажі та окопи підрозділу регулярно обстрілюються. «Кінематограф – набагато цікавіше. Жодного дня не повторюється. Але треба робити. Треба робити цю, майже шахтарську, справу. Просто рубати це каміння. Запаковувати його в землю, у чорнозем». Підрозділ аеророзвідки Пілунського веде «війну дронів» на Бахмутському напрямку і оголосив збір коштів на необхідну техніку.

Андрій Котляр звернувся у твіттер: Шановна громадо, ми продовжуємо закри-

вати потреби аеророзвідки ЗТГ АДАМ, у якій служать наші дорогі друзі Іван Банніков та Ярослав Пілунський. Збираємо на дрон з тепловізором, Mavic3T. За посиланням всі реквізити <https://bit.ly/44qZPmm> Вже є старт у 26 000. Наша ціль 207 000.

Візуальна симфонія Марини Вроди

Приз за найкращу кінорежисуру на МКФ у Локарно здобула Марина Врода фільмом «Степне». Марина не вперше опинилася в центрі уваги тих, хто цікавиться українським кіно і його успіхами на міжнародній арені – в 2011 році вона здобула «Золоту пальмову гілку» в конкурсі короткого метра ігровою стрічкою «Крос». У своїй промові Марина Врода згадала кінематографістів, які воюють на фронті, та членів команди, загиблих під час повномасштабного вторгнення. Наприкінці вона перегукнулася «Слава Україні! Героям слава!» з іншим переможцем фестивалю, румунським режисером Раду Жуде. Він отримав спеціальний приз журі та у своїй промові звернувся до швейцарської аудиторії із закликом не дати нейтральності опинитися на боці російської агресії. На сайті МФ у Локарно стрічку української кінорежисерки відзначають як «кінематографічний шедевр, що стимулює розум»: «Захоплюючий фільм «Степне», який буде представлено на кінофестивалі в Локарно 2023, безсумнівно, є кінематографічним шедевром, який залишає незгладимий відбиток у душі глядача. Занурюючись у душу українського села, Марина Врода портретує приголомшливий фільм із глибоким змістом, незважаючи на мінімалістичний сюжет. Візуальна симфонія, яка розгортається в цій кінематографічній оповіді, захоплює на всіх рівнях; це і приємно для очей, і стимулює розум».